

het bekende Bootwerkershuisje als salon ingericht. Een overdekte galerij voerde vandaar naar het aangemeerde keizerlijke jacht de 'Hohenzollern', waarmee de reis naar Engeland zou worden voortgezet. Op het laatst moet er van alles zijn misgegaan. Wat misschien nooit eerder was gebeurd, de regentes liet haar bouquet vallen. Vergeeflijk als men bedenkt dat het niet ongebruikelijk was, dat zij er tijdens een officieel bezoek zo'n twintig in ontvangst nam. De keizer op zijn beurt vergat in-der-haast de voor hem speciaal aangetreden erewacht te inspecteren. Hoewel reeds aan boord werd het verzuim goed gemaakt door met de burgemeester en de vice-admiraal, die hem mede uitgeleide deden, de weg terug af te leggen en nog eens maar nu met aandacht langs de erewacht te paraderen terwijl het muziekkorps ten tweede male 'Heil dir im Siegerkranz' speelde³⁴).

Het is Rotterdam niet gegund geweest de koningin-regentes tijdens haar regentschap nog eens te ontvangen. Maar naderhand maakte zij dat door minstens zestien andere bezoeken meer dan goed³⁵). Bij de grootse festiviteiten ter gelegenheid van de inhuldiging van koningin Wilhelmina waren beide koninginnen vanzelfsprekend niet in staat ook in de Maasstad aanwezig te zijn, maar dat zij de uitvoerige verslagen in N.R.C., Rotterdamsch Nieuwsblad of Wereldkroniek gemist zullen hebben valt niet aan te nemen. Men schreef dat Rotterdam op de hoofdstad na met de mooiste reeks festiviteiten van het hele land uit de bus was gekomen. Dat de sympathie voor het Koninklijk Huis in de acht jaren van het regentschap gegroeid was, moet wel de conclusie zijn van een zo met algemene inspanning georganiseerde feestviering.

De plaatselijke commissie die in Rotterdam het Nationaal Huldeblijk voor de regentes bijeen had gebracht belastte zich onder voorzitterschap van burgemeester F.B. s'Jacob ook met de organisatie van de inhuldigingsfeesten³⁶). Alle straten en pleinen werden onder verantwoordelijkheid van subcomité's, die maanden aan de voorbereiding werkten, uitbundig versierd. De gevels gingen schuil achter vlaggen, trofeeën en bloemen. De kruispunten waren overdekt met koepels en erebogen, de pleinen voorzien van muziektenten en feestestrades. Duizenden vetpotjes zorgden 's avonds voor de feestverlichting. Eén dag vóór 31 augustus 1898 werd ter herinnering aan de inhuldiging de fraaie fontein op het Burgemeester Hoffmannplein onthuld³⁷). Op de grote dag zelf plantte men de Wilhelminalinde aan de Parklaan. Een naar uiteenlopende ontwerpen door Frans Bakker vormgegeven historische optocht